

Kniha Daniel — stoosemdesiatštyri

Sobota a vtelenie: základné kamene milleritského procesu zapečatenia

Jeff Pippenger

2024-04-14

Záverečná skúška pre milleritickú generáciu, ktorá neobstála v procese skúšania, sa začala v roku 1856 príchodom zväčšeného svetla o „siedmich časoch“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika. Od roku 1856 do roku 1863 laodicejské posolstvo vyznačovalo záverečné časové obdobie v období, ktoré sa začalo príchodom tretieho anjela 22. októbra 1844. Toto časové obdobie je predstavené veršami trinásť až pätnásť z jedenástej kapitoly Daniela.

Toto časové obdobie je ilustrované nielen týmito veršami, ale aj dejinami, ktoré tieto verše naplnili, a tiež geografickým svedectvom Pania, ktoré je zároveň Cézareou Filipovou. Cézarea Filipova bola Kristom zámerne navštívená tesne pred krížom a kríž predstavuje nedeľný zákon, ktorý je znázornený šesťnástym veršom. Dňa 22. októbra 1844 Lev z pokolenia Júdovho označil učenie o sobote v osobitnom svetle. Potom na konci tohto skúšobného procesu predstavil rozšírenie poznania o „sedem časov“ a „sedem časov“ z Leviticus dvadsaťšesť je učením o sobote. Je to sobotné prikázanie o odpočinku krajiny, ktoré je priamou paralelou k sobotnému prikázaniu o odpočinku ľudí. Časové proroctvo dvetisícpäťsto dvadsiatich rokov a dvetisícristo rokov sa obe skončili 22. októbra 1844.

Záverečné obdobie procesu skúšky, od roku 1856 do roku 1863, bolo väčším zjavením soboty, ktorá bola postavená do osobitného svetla na začiatku procesu zapečatovania a skúšky. Dejiny predstavené naplnením veršov trinásť až pätnásť z jedenástej kapitoly Daniela predstavujú obdobie skúšky, v ktorom je pečať Božia vtlačená na večnosť na sto štyridsaťštyri tisíc. V týchto dejinách sú spojené dve palice Ezechiela. Spojenie týchto dvoch palíc predstavuje spojenie Božstva s ľudstvom a učenie, ktoré v týchto dejinách žiari v osobitnom svetle, je učenie o vtelení.

Z tohto dôvodu, keď Peter v Cézarei Filipovej označil Krista za Syna Božieho, uznával tým, že Kristus ako Syn Boží predstavoval svoju dvojakú prirodzenosť ako božský Syn Boží, ktorý vzal na seba ľudské telo a tým sa stal Synom človeka.

„Keď učenici skúmali proroctvá, ktoré svedčili o Kristovi, boli uvedení do spoločenstva s Božstvom a spoznali Toho, ktorý vystúpil do neba, aby dokončil dielo, ktoré začal na zemi. Uznali skutočnosť, že v Ňom prebývala poznanosť, ktorú nijaká ľudská bytosť bez pomoci božského pôsobenia nemohla pochopiť. Potrebovali pomoc Toho, o ktorom predpovedali králi, proroci a spravodliví muži. S úžasom čítali a znovu čítali prorocké vykreslenia Jeho povahy a diela. Ako nejasne boli chápali prorocké Pisma! ako pomaly prijímali veľké pravdy, ktoré svedčili o Kristovi! Hľaďiac na Neho v Jeho ponížení, keď kráčal ako človek medzi ľuďmi, nepochopili tajomstvo Jeho vtelenia, dvojitého charakter Jeho prirodzenosti. Ich oči boli zadržané, takže v ľudskosti plne nerozpoznali božstvo. Ale keď boli osvietení Duchom Svätým, ako veľmi túžili znovu Ho vidieť a položiť sa k Jeho nohám!“ Túžba vekov, 507.

Obdobie od 22. októbra 1844 až do roku 1863 predstavuje čas spečatovania sto štyridsaťštyri tisíc. Toto obdobie sa začalo tým, že sobota bola vyzdvihnutá ako osobitná pravda spomedzi mnohých právd, ktoré sú počas obdobia spečatovania odpečatované. Toto obdobie sa začalo zaznievaním siedmej trúby, ktorá určuje, kedy malo byť dokonané tajomstvo Božie.

Ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď začne trúbiť, dovŕši sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim služobníkom, prorokom. Zjavenie 10:7.

Siedmy anjel je zároveň tretím beda, lebo pečatenie prebieha v dejinách v čase, keď je vojna islamu aktívna. Keby milleritský adventizmus bol verný v období, ktoré nasledovalo po 22. októbri 1844, islam, ktorý bol 11. augusta 1840 zadržaný, by bol uvoľnený.

„Keby adventisti po veľkom sklamaní v roku 1844 boli pevne zachovali svoju vieru a jednotne pokračovali v nasledovaní otvárajúcej sa Božej prozreteľnosti, prijímajúc posolstvo tretieho anjela a v moci Ducha Svätého ho ohlasujúc svet, boli by uzreli Božiu spásu, Pán by bol mocne pôsobil spolu s ich úsilím, dielo by bolo dokonané a Kristus by už bol prišiel, aby prijal svoj ľud k jeho odmene. No v období pochybností a neistoty, ktoré nasledovalo po sklamaní, mnohí z adventných veriacich sa vzdali svojej viery.... Tak bolo dielo zadržané a svet bol ponechaný v temnote. Keby sa celé adventistické telo bolo zjednotilo na Božích prikázaniach a viere Ježišovej, ako veľmi odlišné by boli naše dejiny!“ Evanjelizácia, 695.

Dňa 22. októbra 1844 začala zniet' siedma poľnica a zároveň začala zniet' aj jubilejná poľnica.

A spočítaš si sedem sobôt rokov, sedem ráz sedem rokov; a čas siedmich sobôt rokov bude pre teba štyridsaťdeväť rokov. Potom dáš zaznieť trúbe jubilejného roku desiateho dňa siedmeho mesiaca; v deň zmierenia dáte zaznieť trúbe po celej svojej krajine. A posväťte päťdesiaty rok a vyhlásite slobodu po celej krajine všetkým jej obyvateľom; bude vám jubileom; a každý sa vráti ku svojmu vlastníctvu a každý sa vráti k svojej rodine. Levitikus 25:8–10.

Keď sa začína čas zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc, zaznieva trúba, ktorá označuje, že nastalo vojenstvo vykonané islamom, a trúba, ktorá vyhlasuje slobodu tým, ktorí boli otrokmi hriechu. Jedna trúba označuje vonkajšie dejiny a druhá predstavuje vnútornú skúsenosť tých ľudí zmluvy posledných dní. Ich otroctvo je odstránené, keď sa ich ľudskosť spojí s Jeho Božstvom na večnosť. Riadok za riadkom, tieto dve trúby sú jednou Trúbou, lebo jubilejná trúba zaznieva iba v Deň zmierenia a Deň zmierenia sa začína, keď zaznie siedma trúba tretieho beda. Učením, ktoré v milleritskom hnutí predstavovalo obe trúby, bolo svetlo soboty. Svetlom, ktoré v týchto posledných dňoch predstavuje obe Trúby, je učenie o vtelení. Riadok za riadkom, sobota a učenie o vtelení sú tým istým učením.

Petrovo vyznanie označilo Mesiáša, a tiež Syna Božieho. Mesiáš je Syn Boží. Mesiáš je Stvoriteľ, ktorého predstavuje sobota.

„Pavol nikdy nevidel Krista, keď prebýval na zemi. Iste o ňom a o jeho skutkoch počul, no nemohol uveriť, že zaslúbený Mesiáš, Stvoriteľ všetkých svetov, Darca všetkých požehnaní, sa zjaví na zemi ako obyčajný človek.“ Sketches from the Life of Paul, 256.

Sobota označuje Stvoriteľa a tým Stvoriteľom bol Kristus, ktorého označil Peter. Syn Boží, ktorého Peter označil, je Ten, ktorý sa spojil s ľudským telom, aby sa stal Synom človeka. Syn Boží predstavuje vtelenie.

„Kristus priniesol mužom i ženám moc zvíťaziť. Prišiel na tento svet v ľudskej podobe, aby žil ako človek medzi ľuďmi. Vzal na seba záväzky ľudskej prirodzenosti, aby bol skúšaný a pokúšaný. Vo svojom človečenstve mal účasť na božskej prirodzenosti. Vo svojom vtelení nadobudol v novom zmysle titul Syna Božieho. Anjel povedal Márii: ‚Moc Najvyššieho ťa zatieni; preto aj to sväté, čo sa z teba narodí, bude sa volať Syn Boží‘ (Lukáš 1,35). Hoci bol synom ľudskej bytosti, stal sa v novom zmysle Synom Božím. Tak stál v našom svete — Syn Boží, a predsa narodením spojený s ľudským rodom.“ Selected Messages, kniha 1, 226.

V Cézarei Filipovej Petrovo dvojaké vyznanie predstavovalo sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí chápu, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, ako aj učenie o sobote, ktoré bolo osvietené v roku 1844, spolu s učením o vtelení, ktoré je rozpoznané v posledných dňoch. Svetlo tejto dvojnásobnej pravdy sa otvára na začiatku i na konci obdobia pečatenia, ako o tom svedčia dejiny pečatenia od 22. októbra 1844 do roku 1863 a dejiny dvoch hlasov z osemnásťtej kapitoly Zjavenia.

Tak v milleritskej línii procesu zapečatovania, ako aj v prorockej línii zapečatovania v Zjavení osemnásťtej kapitoly, sa na samom konci obdobia nachádza skúška, v ktorej sa jedna trieda zjavuje ako pochabé panny, ako tomu bolo v rokoch 1856 až 1863, a jedna trieda sa zjavuje ako múdre panny od júla 2023 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Toto záverečné obdobie skúšky opakuje začiatok obdobia. Ten istý anjel, ktorý zostúpil 11. septembra 2001, prišiel v roku 2023 ako Michal, aby povolal mŕtvych k životu, jedných k večnému životu a druhých k večnej smrti. Keď prišiel, viedol svoj ľud späť k základom. Niektorí odmietajú chodiť po starých cestách, niektorí po starých cestách chodia. Niektorí počúvajú zvuk trúby, niektorí odmietajú počuť.

Takto hovorí Hospodin: Postavte sa na cesty a hľadte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a chodte po nej; a nájdete odpočinutie svojim dušiam. Ale oni povedali: Nepôjdeme po nej. Ustanovil som nad vami aj strážcov, hovoriac: Počúvajte zvuk trúby. Ale oni povedali: Nebudeme počúvať. Jeremiáš 6:16, 17.

Posolstvo znázornené trúbou, ktorou trúbia strážcovia, je dvojaké. Je to siedma trúba islamu a jubilejná trúba vyslobodenia. Je to posolstvo spojenia božstva s ľudstvom, ktoré sa uskutočňuje tajomstvom vtelenia a ktoré vytvára charakter pripravený na pečat' Božiu, ktorou je sobota. Posolstvo, dielo a okolnosti spojené s tým záverečným obdobím pečatenia, ktoré sa začalo v júli 2023, dvadsaťdva rokov po roku 2001, sú znázornené veršami trinásť až pätnásť v jedenásťtej kapitole knihy Daniel a Kristovou návštevou v Cézarei Filipovej v šestnásťtej kapitole Evanjelia podľa Matúša.

V podobenstve o desiatich pannách všetky panny počas času meškania zaspali. Ježiš povedal svojim učeníkom, že Lazár spí.

Toto povedal; a potom im povedal: Náš priateľ Lazár spí; ale idem, aby som ho prebudil zo spánku. Vtedy mu jeho učeníci povedali: Pane, ak spí, uzdraví sa. Ježiš však hovoril o jeho smrti; oni sa však domnievali, že hovorí o odpočinku v spánku. Vtedy im Ježiš povedal

otvorene: Lazár zomrel. Ján 11,10–14.

Na konci dvadsiatichjeden dní Daniel uvidel videnie a upadol do hlbokého spánku.

A ja, Daniel, som jediný videl toto videnie; muži, ktorí boli so mnou, videnie nevideli, no padla na nich veľká triaška, takže utiekli a skryli sa. A tak som zostal sám a videl som toto veľké videnie, a nezostala vo mne nijaká sila; lebo moja krása sa vo mne zmenila na porušenosť a nezachoval som si nijakú silu. A predsa som počul hlas jeho slov; a keď som počul hlas jeho slov, padol som na svoju tvár do hlbokého spánku, tvárou k zemi. Daniel 10:7–9.

Dvaja svedkovia zo zjavenia v jedenástej kapitole ležali mŕtvi na ulici tri a pol dňa a Ezechielove mŕtve kosti boli v údolí. Dňa 18. júla 2020 bol na panny hnutia tretieho anjela uvedený čas zdržiavania sa v duchovnej smrti a spánku. O tri roky neskôr sa začal proces prebúdzania a pripravovania Božieho ľudu posledných dní ako Jeho zástavy a mocného vojska. Anjel, ktorý zostúpil 18. júla 2020, odpečatil pravdu, ako anjeli vždy robia, keď zostupujú.

Pravda, ktorú odpečatil, bola skúsenosťou času meškania a prvého sklamania. Boží ľud posledných dní bol vtedy rozptýlený, a keď v dejinách nastal proces ich prebudenia, bolo od nich vyžadované, aby rozpoznali a uznali, že boli rozptýlení a že sa nachádzali v čase meškania. Vtedy bolo poslaných mnoho anjelov, alebo mnoho posolstiev, aby posilnili posolstvo času meškania.

„Ku koncu posolstva druhého anjela som videla veľké svetlo z neba, ktoré svietilo na Boží ľud. Lúče tohto svetla sa zdali jasné ako slnko. A počula som hlasy anjelov volať: ‚Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety!‘“

„To bol polnočný výkrik, ktorý mal dodať moc posolstvu druhého anjela. Z neba boli poslaní anjeli, aby prebudili zmalomyseľných svätých a pripravili ich na veľké dielo pred nimi. Najnadanejší muži neboli prví, ktorí prijali toto posolstvo. Anjeli boli poslaní k pokorným, oddaným ľuďom a nútili ich pozdvihnúť výkrik: ‚Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety!‘ Tí, ktorým bol zverený tento výkrik, sa ponáhľali a v moci Ducha Svätého zaznievali posolstvo a prebudili svojich zmalomyseľných bratov. Toto dielo nespočívalo v múdrosti a učení ľudí, ale v Božej moci, a Jeho svätí, ktorí počuli ten výkrik, mu nemohli odolať. Najduchovnejší prijali toto posolstvo ako prví a tí, ktorí predtým stáli na čele diela, boli poslední, ktorí ho prijali a pomohli zosilniť výkrik: ‚Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety!‘“

„Vo všetkých častiach krajiny bolo dané svetlo o posolstve druhého anjela a volanie roztápalo srdcia tisícov. Šíril sa z mesta do mesta a z dediny do dediny, až kým nebol bdely Boží ľud, ktorý očakával, úplne prebudенý. V mnohých cirkvách nebolo dovolené toto posolstvo zvestovať a veľký zástup tých, ktorí mali živé svedectvo, opustil tieto padlé cirkvi. Mocné dielo bolo vykonané polnočným volaním. Posolstvo skúmalo srdce a viedlo veriacich, aby sami pre seba hľadali živú skúsenosť. Vedeli, že sa nemôžu spoliehať jeden na druhého.“ Early Writings, 238.

Príchod posolstva Polnočného volania v podobenstve určuje okamih, keď sa u dvoch tried panien prejaví, či majú olej. Múdre olej majú, pochybné ho nemajú. Podobenstvo sa naplnilo v diele

Samuela Snowa v dejinách mileritov a v tomto diele sa posolstvo, ktoré Snow predkladal, rozvíjalo, ako to znázorňujú jeho články v mileritských publikáciách toho obdobia. Potom, keď prišiel na táborové zhromaždenie v Exeteri, ktoré trvalo od 12. do 17. augusta 1844, je takisto znázornené obdobie, ktoré napokon viedlo k tomu, že tí, čo boli na zhromaždení, z neho odišli a začali ohlasovať toto posolstvo.

Existuje „bod v čase“, keď je posolstvo Polnočného volania plne ustanovené, a v tom bode sa na základe podobenstva uzatvára čas milosti pre panny. Tomuto „bodu v čase“ predchádza „obdobie“, počas ktorého sa toto posolstvo rozvíja. Od júla 1823 sa posolstvo Polnočného volania rozvíja a na rozdiel od millerovského naplnenia bolo toto posolstvo prenášané po celom svete vopred pred „uzavretím času milosti“. Keď sa čas milosti uzavrel na konci exeterského zhromaždenia, posolstvo potom išlo do „každej časti krajiny“ a „bolo dané svetlo o posolstve druhého anjela a volanie roztápalo srdcia tisícov. Šlo z mesta do mesta a z dediny do dediny, až kým nebol bdely ľud Boží úplne prebudený.“

V našich súčasných dejinách je posolstvo, ktoré sa začalo zverejňovať v júli 1823, teraz prítomné v sto dvadsiatich krajinách sveta a články, ktoré predstavujú rozvoj posolstva Polnočného volania, sú dostupné vo viac ako šesťdesiatich jazykoch; tieto články si možno buď prečítať, alebo vypočuť.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať; a poslal ho a oznámil skrze svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o Božom slove, o svedectve Ježiša Krista a o všetkom, čo videl. Blahoslavený je ten, kto číta, aj tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko. Zjavenie 1,1–3.

Svetlo tohto posolstva, ako je znázornené v týchto článkoch, bolo približne za šesť mesiacov uskutočnené dvoma osobami.

„Ak tí, ktorí môžu pomôcť v —, nebudú prebudení k vedomiu svojej povinnosti, nerozpoznajú Božie dielo, keď zaznie hlasné volanie tretieho anjela. Keď vyjde svetlo, aby osvietilo zem, namiesto toho, aby prišli na pomoc Hospodinovi, budú chcieť zväzovať Jeho dielo, aby zodpovedalo ich úzkoprsým predstavám. Dovoľte mi povedať vám, že Pán bude v tomto poslednom diele pôsobiť spôsobom veľmi nezvyčajným, a cestou, ktorá bude v rozpore s akýmkoľvek ľudským plánovaním. Medzi nami budú takí, ktorí budú vždy chcieť ovládať Božie dielo, určovať dokonca aj to, aké kroky sa majú podniknúť, keď bude dielo napredovať pod vedením anjela, ktorý sa pripája k tretiemu anjelovi v posolstve, ktoré má byť zvestované svetu. Boh použije také cesty a prostriedky, pri ktorých bude zrejmé, že berie opraty do svojich vlastných rúk. Pracovníci budú prekvapení jednoduchými prostriedkami, ktoré použije, aby uskutočnil a zavŕšil svoje dielo spravodlivosti.“ Testimonies to Ministers, 300.

Lev z Júdskeho kmeňa teraz priviedol svoj ľud posledných dní k veršom trinásť až pätnásť v Danielovi jedenásť, čím otvoril dejiny predstavované dejinami rokov 200 pred Kr. až 63 pred Kr., a tiež šesťnástu kapitolu Matúša a dejiny Kristovej návštevy v Cézarei Filipovej. Tak predpovede, ako aj dejiny ich naplnenia sa zhodujú s tou časťou knihy Daniel, ktorá bola zapečatená až do posledných dní. Knihy Daniel a Zjavenie sú jednou knihou, a tak sa v posledných dňoch, tesne

pred uzavretím času milosti, odpečatuje Zjavenie Ježiša Krista, a toto Zjavenie zahŕňa aj tú časť Daniela, ktorá sa vzťahuje na posledné dni. Nastal čas záveru exeterského táborového zhromaždenia.

A povedal mi: Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech ešte pácha nepravosť; a kto je poškvnený, nech sa ešte poškvňuje; a kto je spravodlivý, nech ešte koná spravodlivo; a kto je svätý, nech sa ešte posväčuje. Zjavenie 22,10.11.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

Hľa, prichádzajú dni, hovorí Pán Hospodin, keď pošlem na krajinu hlad, nie hlad po chlebe ani smäd po vode, ale po počúvaní slov Hospodinových. A budú blúdiť od mora k moru a od severu až na východ; budú pobeťovať sem i tam, aby hľadali slovo Hospodinovo, ale nenájdu ho. V ten deň budú od smädu omdlievať krásne panny i mládenci. Tí, ktorí prisahajú na hriech Samárie a hovoria: Akože žije tvoj boh, ó Dan! a: Akože žije spôsob Bér-šeby! — tí padnú a už nikdy nepovstanú. Ámos 8:11–14.